

ქვეყნის

1991
საგარეო
28
მ ა ი ს ი
№63 (10456)
ფანი 5 კავ.

საგარეო დიპლომატიის სამსახური

საგარეო დიპლომატიის სამსახური 1990 წლის 1 ნოემბერი

საქართველოს პრეზიდენტის არჩევნებმა უგვიდღეობით მშრომელთა მალალი აქტივობის ვითარებაში ჩაიარა. ამ დღესათვის ათასობით უგვიდღეობით გამოხატა თავისი ნება და ხმა მისცა რჩულთა ძორის ყველაზე გამორჩეულს ზვიად გამსახურდიას, ვისაც მრავალეროვანი საქართველოს ყველა მცხოვრები უკავშირებს სვალისდელ დღეს, მის ხათკლ ძომავალს.

წინასწარი მონაცემებით ზვიად გამსახურდიას ხმა მისცა არჩევნებში მონაწილე რესპუბლიკის ამომრჩეველთა 87,8 პროცენტმა.

ზუგდიდელი ამომრჩევლები ძალზე შეგნებულად მოეკიდნენ ამ დიდმნიშვნელოვან პოლიტიკურ კამპანიას. ქალაქისა და რაიონის ყველა საარჩევნო უბანში არჩევნებმა მძვიდ, ურთიერთგაგების ვითარებაში ჩაიარა.

ჩვენს გვერდში დაკუთრებით

საქართველოში 29 აპრილს დატრიალებულმა სტიქიურმა უბედურებამ შექარა პოლიტიკური ტექნიკუმის მოსწავლეები და მასწავლებლები. ამ საიფხს მიმდევნა საერთო კრება, სადაც გადაწყდა შექმნილიყო უბედურებაში ჩავარდნილთა დახმარების ორგანიზაციის შტაბი. გამოიკვეთა თანადგომის სხვადასხვა ფორმა, მოსწავლეებმა და მასწავლებლებმა თავი მოუყარეს ნაირგვარ შემოწირულობას ფესხაცხლებს, ტანსაცმელს, თეთრეულს, ჭამ-ჭურჭელს და ა. შ. სულ შეგროვდა 750 დასახელების ნივთი. ყოველივე ეს სპეციალური ყუთებით ჩატანილი და გადაცემული იქნა საჩხერის რაიონის

გაშთლების განყოფილება-სათვის. სტიქიით დაზარალებულთა ფონდში გადაირიცხა 5550 მანეთი. ტექნიკუმის მოსწავლეს, ქ. საჩხერეში მცხოვრებ ქეთევან კობროძეს, რომელსაც სახლი დაუხვრია მიწისძვრამ, გაეწია ერთდროული დახმარება 8 ათასი მანეთის ოდენობით. ამ დღეებში ჩამოყალიბდა 30 კაციანი სამშენებლო რაზმი. იგი ელოდება ქუთაისის შტაბიდან გამოძახებას. ჩვენი პედაგოგების დიდმა ნაწილმა სურვილი გამოთქვა შეიფაროს სტიქიით დაზარალებულთა თითო ოჯახი.

3. გვარამია

კვირა დღით სოფლის ცენტრიდან გააცილეს დარჩელებმა სატვირთო მანქანა და ავტობუსი, რათა საჩუქრები ჩატანათ მიწისძვრის შედეგად დაზარალებული მოსახლეობისათვის. სტიქიური უბედურების შესახებ ცნობის მიღებისთანავე დარჩელის ჩაის მეთურნობის კოლექტივმა შექმნა შტაბი, რომლის ხელმძღვანელობაც დაავალა დირექტორის მოადგილეს ბიძინა არნანას. ქუთაისის შტაბში ამბროლაურის რაიონში წასვლა გვიჩვიეს. მიუყვებით რიონის ხეობის თვალწარმტაც სანახებებს. და უნებლიეთ წამოგვცდება პოეტის სიტყვები: „სხვა საქართველო სად არის“, ამიტომაც ევოტინება ამ თვალწარმტაც ქვეყანას მომხდური. მაგრამ ქართველი ერი ცალი ხელით გუთანს მიუყვებოდა მეორეში თოფი ეჭირა და ასე იცავდა წინაპართა ოფლითა და სისხლით დამბალ მიწას. დღეს კი რატომღაც კარგად მოვლილი ვენახების გვერდით ნახავ უპატრონოდ მიტოვებულ

„...მაზრამ ღვერთი არ გასწირავს...“

ნავენახარებს, რაც არ ეკადრება „ჭირსაშიგან გამაგრების“ მცოდნე ქართველს, იოლი ცხოვრების ძენაში მამა-პაპის ნაფუძარი რომ შიატოვებს... სევედიანი განწყობილება ერთბაშად გაგვიქარწყლა საკეტელაბთან შეხვედრამ. ზაურ, როინ, ივანე, ვიტალი მიქიაშვილებს, ამირან კევიციანს, ზაურ ქოქო საძეს, ჯოტო, აველი, ავთო კიკვიციანს სახლების ნანგრევებთან ახლოს გაუშლიათ კარგები, მაგრამ ქართველი კაცისთვის ჩვეული სტუმართმყოფარობით ვეხვდებიან. რაიონის საყოფაცხოვრებო მომსახურების ინჟინერმა, რაიონული შტაბის წევრმა მურმან მიქიაშვილმა გადასცა დაზარალებულ ოჯახებს დარჩეულთა საჩუქარი. ასევე, სოფელ სადმელის საბავშვო ბაღის გამგეს ლაშხირა ცხვედიანს დარჩეულთა ექიმმა ქალიშვილმა თავისი დანაზოგი ფულადი საჩუქარი გადა-

სცა, ხოლო დარჩელის მეორე სკოლა სკოლის დირექტორის მოადგილემ თამარ ბიგვაჯამ ფულადი საჩუქარი გადასცა საკეტის სკოლის წარმომადგენელს. სოფელ უფშაშიც ჩავუტანეთ საჩუქრები მიწისძვრით დაზარალებულ ოჯახებს. დარჩეულთა ჭრებო თოდლამ საჩუქრები გადასცა მისი სიძის-თმარ კობახიძის მეზობლებს, ირც სოფელ ჭრებალის დაზარალებული ოჯახები დაგვრჩენია ყურადღების გარეშე. შინმისკვალთ მოგვყვებოდა მიწისძვრით დაზარალებულ თანამეგობელთა მხურვალე მადლიერების გრძობა და საკეტელი ომარ კერვალიშვილის იმედიანი სიტყვები: „ღმერთმა არ გავწყობრა, რადგან არა ვართ გასაწყობირი ხალხი“.

ანდონ არანია

მეორედ ჩასვლას დავპირდით

სტიქიით დაზარალებულთა ოჯახების ნაწილი ჰქადუნაშის პანსიონატში შეიფარა. მათთან კონტაქტის სურვილი ყველა უგვიდღელს გააჩნია, სწორედ, ამ მიზანს ემსახურებოდა ქალაქის ქალთა საბჭოს (თავმჯდომარე დ. შამათავა, პასუხისმგებელი მდივანი ქ. მიქიავა) ინიციატივით მოწყობილი შეხვედრა დაზარალებულთა.

დაზარალებულთა ფულადი დახმარების სახით 3700 მანეთი გადასცეს დაფნის კომბინატის, ლენის ქარხნის, საბჭოს ქუჩის ქალთა კომიტეტების თავმჯდომარეებმა: ელზა გაბისონიამ, აბირონა ლალიძემ, რებეკა მიქენაიამ. აღნიშნული თანხიდან 1500 მანეთი შეაგროვა საბჭოს ქუჩის მოსახლეობამ. პედაგოგმა ივანი თითმერამ კოსტიუმში გაუგზავნა დაზარალებულთ. საკონსერვო ქარხნის, ყრუ-მუნჯთა საზოგადოების, ქირიას ქუჩის ქალთა საბჭოების (თავმჯდომარეებია: ციცო მამარდაშვილი, მედიკო კუჭავა, ეთერ კილასონია) წარმომადგენლები სურსათ-სანოვავითა და ტანსაცმლით დატვირთულნი ჩამოვიდნენ ჰქადუნაში. არც სავაჭრო-სამშრომელთა (უფროსი ზაირა თორღია) კოლექტივი დარჩენილ გულგრილი. მათ 500 მანეთის მედიკამენ-

ტები გადასცეს უსასიოდლოთ. პენსიონერმა ქალბატონმა ტარიონა ბარამიძემ გაიღო 100 მანეთი. დონორობა-სისხლის გაღება შესთავაზა ელენე ნეკრასოვამ. გულმოდგინება გამოიჩინეს ქალთა საბჭოს საინიციატივო ჯგუფის წარმომადგენლებმა: თ. წულაია, ც. ჯოჯუამ, ტ. გოგობიამ, ნ. ნემსაძემ, ა. აბსაევამ, ნ. სიჭინავამ, ნ. ჩიქობავამ, ა. თორღიამ, ფ. ცალანდიამ, ი. ჩაბალუხამ, ნ. შონიამ, თ. გაბუნია, ე. მირცხულავამ, ს. ფანტულიამ და სხვებმა. უსაზღვრო მადლიერებით გამოგვიცილეს დაზარალებულთა. ჩვენ მათ მეორედ ჩასვლას დავპირდით, ჩავალთ კიდევ... რ. მიქენია, სახალხო განათლების მართმამული.

დახმარების ხელი გაუწოდეს

მწუხარებას მოუცავს მთელი საქართველო. კიდევ ერთი იარა შეემატა ქართველთა მოუშუშებელ ჭრილობებს. რაიკომპკავშირის მუშაკები სულით ხორცამდე შეგვძრა მიწისძვრის შედეგებმა. მთელ საქართველოსთან ერთად ჩვენც გვინდა დახმარების ხელი გავუწოდოთ გაჭირვებაში მყოფთ. სტიქიური უბედურების დროს დაზარალებულთა ფონდში უკვე გადავიცხეთ 3100 მანეთი. გავაგზავნეთ ერთი ტონა ფქვილი, შაქარი, მინერალური წყალი, სოფარტო. რაიკომპკავშირის ბევრმა თანამშრომელმა ერთი თვის ხელფასი გადადო დაზარალებულთათვის. ჩვენს ორგანიზაციას დაქვე-

მდებარებულმა კერამიკის საამქროს მუშებმა კი 800 მანეთი გაიღეს. რაიკომპკავშირის კოლექტივი შეძლებისდაგვარად კვლავაც დაეხმარება თანამომხმებებს. ა. ბასილაია, რაიკომპკავშირის იურისკონსულტი, ახალაბასთუმნის საშუალო სკოლის (დირექტორი დ. ქადარია), მოსწავლეებმა მიწისძვრით დაზარალებულთა დასახმარებლად შეაგროვეს ტანსაცმელი და საოჯახო ნივთები, დაზარალებულთა ფონდში კი გადაირიცხეს 1000 მანეთი. ი. მარჩაბა, დირექტორის მოადგილე აღზრდელთა დარგში.

წინ აღორძინების გზა

მეტად არამყარია, მდღევარე შამი დაგვიტყობს ქართველებს. მართალია, არასასურველი რეჟიმი დაგვიტყობს, მაგრამ ჭერ შორსა ვართ იმ ნანატრი ყოფისაგან, რომელიც უნდა დაგვიტყვიდნენ. საზოგადოებრივი ცხოვრების მდი ნარეს ბევრი შლამი უნდა ჩამოსცილდეს, ბევრი უკეთურობა და უწმინდურობა უნდა განიდევნოს ჩვენი სინამდვილიდან.

ერთერთ უმთავრეს ამოცანად გვესახება საზოგადოების სხვადასხვა ფენების კონსოლიდაცია. ეს კი მხოლოდ ერთმანეთისაღშე კეთილგანწყობით, სხვადასხვა თვალსაზრისზე შედგომი ადამიანე-

ბის ურთიერთშემწყნარებლობით, გეგმარბით დემოკრატიის დამკვიდრებით მიიღწევა ყველაგან და ყველაფერში უნდა ვესწრაფოდეთ სამართლიანობისა და ობიექტურობის გაბატონებას, თავის დროზე გაუფასურებული ღირებულებების აღდგენას. რამდენი ახალგაზრდის პოტენციური შესაძლებლობები გაიყინა, რამდენი ახალგაზრდის რწმენა შთანთქა ტოტალიტარულმა რეჟიმმა და გულგრილობამ. ყოველივე ამან შექმნა უწეურობა ატმოსფერო, რომელიც თანდათან უნდა გამოხსნოდეს. მაგრამ არც თუ ისე ადვილი აღმოჩნდა უწესრიგობისა

და თვითნებობის ფესვებთან ბრძოლა. მებრძოლად ისინი ობიექტური ხასიათისა, მაგრამ არცთუ მცირე ნაწილი პირადი ნაკლიდან, თვით მოქალაქეთა შეგნებაში ჩაბუდებული მანკიერებიდან მომდინარეობს.

საქართველოში თანდათან ქანსალი, თავისუფალი მორალურ-ფსიქოლოგიური კლიმატი მკვიდრდება. ხალხი თავიდან იშორება ძველი, ავტორიტარული სტრუქტურების მარწმუნებს. ხვალ და ზევ ეს პროცესი კიდევ უფრო დაჩქარდება.

საქართველოს ჩვენი ერთსულ-ოვნება, მიმდინარე ისტორიული მომენტის ღრმა გაგება ააღორძინებს.

3. გულშა,
ჩვენი კორ.

საქართველოში ამჟამად შექმნილ მდგომარეობას ძნელია ანალიზი მოუძებნო ერის ისტორიული ძნელდობის გზაზე. საგანგებო, ურთულესი ვითარება, რა თქმა უნდა, ქართველ, ხალხს

ოდინდელი ქართული სულის, ქართული გენის გაღვივება, ერის წინგებრივი აღორძინება, იმ შიშისა და სიბეზარის დაძლევა, რაც უცხოური ექსპანსიის მიერ იყო დაღეჭილი მოსახლეობის უმრავ-

არა გათიშვა, არამედ ერთიანობის მიღწევა

არაერთხელ მოსდგომია კარს, მაგრამ ესლანდელი სიტუაცია. მიიწეულ სხვა მამულებისა და შინაგანი წინააღმდეგობების შემცველია.

ფაქტობრივად რა სურათი იხატება ჩვენს თვალწინ? ათეული წლების მანძილზე ცენტრის მიერ ძალით თავს მოხვეული საწარმოო სტრუქტურები, სულიერად დამაინებელი იდეოლოგია, დუბიური ყოფა, დამახინჯებული ადამიანური ურთიერთობები, დაკნინებული ზნეობა, ყოველივე ეს მოგვიტანა ტოტალიტარულმა რეჟიმმა. ჩვენდა საბედნიეროდ, ეროვნული ძალების თავგამებელი ბრძოლით, პირველ რიგში მრგვალი მაგიდას წარმოადგინელთა მამულიშვილური შემართობით მოხერხდა ისტორიული გარდატეხა, უსისხლო რევოლუციით პარტოკრატის რეჟიმის შეცვლა.

თუ წარსულს თვალს გავადევნებთ, ეს ღრმ დავით აღმაშენებლის ეპოქას მოგვაგონებს. ახლაც, ვითარცა მაშინ, ფაქტობრივად ნანგრევებიდან ვიწყებთ ქვეყნის შენებას. საქირო იყო

ლესობაში, ახლაც ეს სენი გაქონის. დღეს, როგორც არასდროს, საჭიროა დავალოთ დაბნეულობა და გავრება, შიშისა და მერყეობის განწყობილება. უნდა შევძლოთ ერის პოტენციური, მოცემული უსაზღვრო ენერჯის რეალიზება, რათა აღდგეს ქვეყნის ეკონომიკა ქალაქად თუ სოფლად. ქართველი კაცი თავისი შინაგანი ღირსებით, სულიერად მისწრაფებებით, ცხოვრების წესით უნდა დაემსგავსოს თავის სახელოვან წინაპარს, როდის შეეძლებოდა ყოველივე ამას? მათი იმის მკითხველმა, თუ ათასგზის ნათქვამს გაიმეორებ: ჩვენი ხსნა ძალთა გაერთიანებაშია ერთიანობისათვის დღეა როდის გამოიტყვის ქანსალი ოპოზიციის არსებობას. მაგრამ არაფერს გვარგებს ერთმანეთის ჩასაფრება, კრიშაში ჩადგომა. ვინც ამას შეეცდები, ნებისთ, თუ უწებლივთ ჩვენს საერთო საქმეს ზიანს აყენებს.

ამაზე ყველას გვმართებს დაფიქრება.

უ. ჯოლოსაძე,
ჩვენი კორ.

თ ვ ა ლ ს ა ზ რ ი ს ი

ტექნიკის დიდი გარდატეხის მოლოდინშია დღეს სოფელი. უმისოდ გაიწვინდა. ხელით ჩაის მწვანე ფოთლის კრეფის ღრმ აღარ არის, სკირობა მცირე მექანიზაცია, რომელსაც დიდი სიკეთე მოაქვს სოფლის მეურნეობას.

მცირე მექანიზაციით მკრეფავთა რიცხვი სულ უფრო იზრდება ცაიშის კოლმეურნეობაში, იმისათვის, რომ სეზონი თ განიზებულად დაწყებულიყო გატარდა წინასწარი ღონისძიებები: წესრიგში იქნა მოყვანილი ელექტრომეურნეობა, მისი საყრდენი ბოძები, მისასვლელი გზები, შეკეთდა უტარო გადაზიდვის მანქანები და სხვა.

დასავალი როლია, რომ აბარატების დიდი ნაწილი ხშირად გამოდის მწყობრიდან. იგი ვერ ითმენს ინტენსიურ კრეფას და ხშირ ექსპლოატაციას, ამიტ-

მიქმედებს „ს კ ო ლ ა“

ომ საქიროა ყველამ მცირე მექანიზაციით მკრეფავთა გაითავისოს კრეფისათვის გამიზნული აბარატი. ფრთხილად მოვიკითხოთ მის, საიმეოდო დივივას უსაო თხოვების რეჟიმი, არადა საშინ ელექტრომეურნეობასთან გვაქვს საქმე. საქიროა მეტი სიფრთხილე.

ვიმედოვნებთ მცირე მექანიზაციით მკრეფავებსაც გადმოგვხელავს დღევანდელი მთავრობა შეეცდება სათანადო ქარსების მოდერნიზებას. ტექნიკის უკანასკნელი სიტყვის დანერგვას, სწორედ მაშინ აღარ გვექნება საუფუქნო, თორემ დღეს გამოდებდა დავარდნილი მრავალი პრობლემის ერთბაშად გადაწყვეტა.

მცირე მექანიზაციით კრეფას მე კარგა ხანია დავეუფლეთ. მკრეფ იჯარული შრომის მეოლით, მაქვს საკუთარი სქემა, თუ როგორ გავადიდო ბუჩქზე დუყების

რაოდენობა, როგორ და რა ვადებში ვკრიფო ნედლეული, რაც, საშუალებას მიძლევს გავთვალისწინო სეზონული მოსავლიანობა, არ დავუშვა დანაკარგები.

გაპროექტებული ჩაის პლანტაციებიდან შარშან მოგვიჩვე. 22 ტონა ჩაის მწვანე ფოთლი და რომ წელს ჩამოვრჩე შარშანდელ მანქანებულს, ეს გამოიტყვითა როგორც იტყვიან მე ჩემი „სკოლა“ მაქვს სოფელ ცაიშში. გამოიჩინდნენ მიმდევრები, რომელთა რიცხვი თანდათან იზრდება.

სულ მალე უნდა გამოირიცხოს ჩაის მწვანე ფოთლის ხელით კრეფის მეოლი, რამე თუ ტექნიკურმა რევოლუციამ თავისი სიტყვა უნდა თქვას ქართულ ჩაის წარმოების საქმეში.

3. გივებამორი,
მცირე მექანიზაციით მკრეფავი.

აბარებენ ხარისხოვან ნ ე დ ლ ე უ ლ ს

ზედაეწერის ჩაის საზოგადოებრივი მეურნეობის შრომისმოყვარე კოლექტივმა დაიწყო ჩაის ფოთლის კრეფა. პლანტაციებში გავიდნენ ჩაის საკრეფო მობილური მანქანები, ასევე ორგანიზებულია ხელით კრეფა. გარკვეული მუშაობა ჩატარდა საიმისოდ, რომ მშრომლებს გადაქრით ეთქვათ უარი იმ აკრძალული თვითნაკეთი იარაღებით ჩაის

„ქრა-თიბვისათვის“.

ჩაის სეზონის პირველ დღეებში გამოიკეთა № 8, 5, 7, უბნების საშური მობილიზებულია (უბნის უფროსები თ. ფიფია, მ. გვარამია და რ. წულაია). მათ ხარისხიანი ნედლეული ჩაბარეს ზედაეწერის ჩაის ფაბრიკას.

მ. ნიშნაძე,
ზედაეწერის მეურნეობის დირექტორი.

ყველა ერთნაირად განეწყო

ჩაის მწვანე ფოთლის კრეფის მომდინარე სეზონს ახალ ვითარებაში შესვდნენ ჩვენი ბრიგადის წევრები, რომლებიც ე. წ. „შესვენების“ შემდეგ რვა მაისს შეუდგნენ ჩაის მწვანე ფოთლის კრეფას.

საკუთარი მარკო ქართული ჩაის გასვლა საერთაშორისო ბრენაზე მეტად პასუხსაგები საქმეა. კარგად გვეხმის რომ ნედლეულის ბედი აქვე, პლანტაციაშივე წყდება, რამეთუ მაღალი ხარისხის ნედლეული ეს მაღალი ხარისხის პროდუქციაა.

რაოდენობაზე გამოკიდებული ვიფიქრებდით ხარისხს, მაგრამ

დღეს პირუტყვა: ჭერ ხარისხი, ხოლო შემდგომ რაოდენობა. ამიტომაც ცდილობს ყველა მერაიე ამზადოს მხოლოდ ხარისხიანი ნედლეული, რომლის ანაზღაურება არც ისე დაბალია.

ნარაზენის ჩაის ფაბრიკისაკენ მიმავალ მანქანების ქარავანში ჩვენი ტრანსპორტიცაა. ის მრეწველობას აბარებს № 7 ბრიგადის ნაკრეფ ნედლეულს.

სახელმწიფოს მიეყადა 40 ტონაზე მეტი ჩაის მწვანე ფოთლი. კრეფა გრძელდება.

მ. გივებამ,
№ 7 ბრიგადის ხელმძღვანელი.

ამ დღეებში...

ცაიშის ჩაის ფაბრიკას 14 მაისს ჩაის ნედლეულის პირველი ტონები ჩაბარეს ოქტომბრისა და ცაიშის კოლმეურნეობებმა.

ამ დღეებში ისინი იღებენ ნედლეულს კითაწყარის, ურთის კოლმეურნეობებიდან, ონარის, აბასთმენის, დიდინების მეურნეობებიდან.

ფაბრიკა, რომლის სადღეღამისო წარმადობა 40-45 ტონაა, მზადაა წელს შილს და გადაამუშავოს 4.000 ტონაზე მეტი ნედლეული.

ამაღლდა ანაზღაურება

წლეუანდელ სეზონს განსაკუთრებული ხიბლი აქვს ყველა მეჩაიემ კარგად იცის, რომ თავისი შრომით მას განსაკუთრებული წვლილი შეაქვს საქართველოს ეკონომიკის დამოუკიდებლობის საქმეში.

რუხელ მეჩაიეებს იჭარული მეთოდის დანერგვით მოუწევთ

წელს მუშაობა. გაფორმებულია ხელშეკრულებები შეიჯარებებსა და მოიჯარეს შორის. საგრძნობლად ამაღლდა ანაზღაურება. რაც გარანტიცაა აგროვადებში დამოუდობს 4.100 ტონა ნედლეული. 15 მაისს დაიწყო შერჩევითი კრეფა იმ ბრიგადებში, რომლებსაც ვინო ჭანაშვი, ვარსუა გე-

რგედავა და ნუგზარ ბულია ხელმძღვანელობენ.

№ 2 ჩაის ფაბრიკის მეურნეობებლად ბარდება ნედლეული.

კრეფა სულ უფრო მასიურ ხასიათს იღებს. ამ დღეებში 20-მა საკრეფ მანქანა „საქართველომ“ აიღო გეზი პლანტაციებში აქვს

საზრუნავი მეტი გვქვს

მიმდინარე სეზონს ჩაის კრეფისა, თვისობრივად წინა პერიოდის საპირისპიროა. თუ მაშინ ზღშინისტრაციულ - მბრძანებლური მეთოდებით დგინდებოდა კრეფის მაღალი გეგმები და რეალდენობას გამოდევნებული ორგანიზაციები ივიწყებდნენ ხარისხს დღეს კი პირიქითაა.

პირველი და გარდუვალი არგუმენტია ჩაის ფოთლი მოიკრიფოს ისეთი ხარისხის, რომლისგანაც მიიღება კონკურენტუნარიანი პროდუქცია. წინასწარ განსაზღვრა იმისა, თუ რა რაოდენობის ნედლეული მოიკრიფება ამა თუ იმ ნაკვეთზე, მხოლოდ ჩაის პლანტაციებს შეუძლებელია

ასეთ დროს, ასეთ პირობებში, როცა გეგმა „ქანონი“ არ არის საფიტრალი მეტი გვაქვს. უნდა გამოირიცხოს კრეფა ყოველგვარი „იარაღების“ გამოყენებით და დამზადდეს მხოლოდ ხარისხიანი ნედლეული, იქნება ეს ხელით, მცირე მექანიზაციით თუ მობილური მანქანებით.

ჩაის ფოთლის კრეფის სეზონისათვის მზადების დღეებმა წარმატებით ჩაიარა. ახალბისთონის კოლმეურნეობის ექსპრეზ ბრიგადა გავიდა საკრეფამ სტარტი აიღო შეიღმა მობილურმა მანქანამ.

ნავარაუდები 1400 ტონა ჩაისათვის ბრძოლა ქალაქში შედის.

მ. შარანი,
ეკონომიკა

ანეტა დადიანი-დადეშქელიანი აკაკი წერეთლის უსაყვარლესი, ერთადერთი დისწული იყო. დიდი პოეტის და მავრა (მატა) 1872 წელს ცოლად გაჰყოლია ალექსანდრე ვამბახის ძე დადიანს, რომელიც სამეგრელოში გაბნეული მონღოლი მიწა-წყლისა და მადლიანი მთის ბატონ-პატრონი იყო. ეს სოფელი ქვაშობორში (ძველი სენაკის ახლოს), აგრეთვე ჭვარში თავისი წოდებისათვის შესაფერისი სახლ-კარი ჰქონდა.

ანეტას დედას მათას, საუბედურად, ამ წუთისთვის დიდი ხანი არ უცოცხლია. იგი „პირველ შეიღობისა და გადამყოლია“ (იხ. არეთა ლოლუა, „მოგონებები“, გამომც. „ხელოვნება“, თბ. 1954 წ.), ხოლო მამა ალექსანდრე დადიანი 1877-78 წლების თურქებთან ომში სამურსაყანოს ტერიტორიაზე (ჩქუში) მიძიმედ დაუჭრიათ და მალე გარდაცვილია. აკაკი ესწრებოდა სიძის დაკრძალვას სენაკში, მწუხარების გასაწიარებლად მოსულან დედოფალი ეკატერინე ჰავეცვაძე და მისი მასწავლებელი დადიანი (ბოეტი).

დედ-მამით ობოლი ანეტა სხვიტორში ჩაიყვანეს აღსაზრდელად. აქ მან საოჯახო განათლება მიიღო და ნიჭის, თვითგანათლების, მონდომების წყალობით იმდენი შეძლო, რომ ლექსებს წერდა და მთარგმნელობით მუშაობასაც ეწეოდა. აკაკის მოსწონდა მისი ლექსები და ურჩევდა დაებეჭდა. შემოთმითებულნი მოგონებ-

ების ავტორი, ცნობილი მსახიობი ქალი არეთა ლოლუა მოსწავლეობის წლებში ქუთაისში ანეტასთან ერთად ცხოვრობდა ბინაში. იმ პირველი რევოლუციის წლებში ჯანსუღ დადეშქელიანი ქუთაისის ვიცე-გუბერნატორი ყოფილა.

14 წლის ანეტა სხვიტორიდან

მოგონებები აკაკის დისწულზე

საცხოვრებლად სამეგრელოში ჩამოვიდა და მამულის ბატონ-პატრონი გახდა. ჭვარში (მაშინ-დელი ზუგდიდის მაზრა) ანეტას ორსართულიანი სახლი იდგა, კონდრიანი ეზო აშშვენივდა, რომელიც ტანხატულა მთების ფონზე მომჭადოვებლად გამოიყურებოდა. აქვე ესახლნენ მისი „ნათესავ-მოგვარე დადიანები“, სადაც ანეტას შეეძლო შინაურულად ეგრძნო თავი.

ბრწყინვალე წოდებისა და მოზრდილი სიმდიდრის მქონე ქალიშვილს საქმრთებს რა გამოუღევდა, მაგრამ გადაწყდა იგი ჯანსუღ დადეშქელიანზე დაქორწინდა. ჯანსუღი სვანეთის მთავრის შთამომავალი იყო, სამეგრელოში გაშვილებული, სამხედრო განათლება მიიღო, წარმოსადგეი ვაჟი იყო ამ დროს, მოგონების მიხედვით ზუგდიდის მაზრის უფროსად იყო დანიშნული.

დაქორწინებულთ ორი ვაჟი შეეძინათ, სიყვარულითა და სიხარულით აიყვანა ოჯახი. ხწო-

რედ მათი ძიძა იყო მსახიობი არეთა ლოლუას დედა, დავებუძის ქალი ზუგდიდიდან, რომელიც ხორში ლოლუაზე იყო გათხოვილი.

ჩვენი ძიძა უსაზღვროდ უყვართ ვაზრდილებს, ასე უყვარდათ ანეტას ვაჟიშვილებს — თათარხანსა და საშას, რომელთაც ოთხი წელიძეძუ აწოვებდა, თავს ევლებოდა ახალ-გაზრდა ქალი, მშობლები დიდად აუხსენებდნენ ძიძას სიყვარულით გაუღენით შრომას და ყოველმხრივ ეხმარებოდნენ მის ოჯახს, როგორც უახლოეს ნათესავს.

არეთას ხელოვნება იზიდავდა, კერძოდ, მსახიობობა სურდა. ქუთაისში პროკიმინაჟის დამთავრების შემდეგ სასამართლოს თავმჯდომარის კანცელარიაში მუშაობდა, ხოლო 1910 წელს გაწაფულზე არეთა თბილისში გაემგზავრა, საკონსერვო გამოცდები ჩააბარა და ქართული თეატრის დასში ჩაირიცხა. კენია ანეტამ (ასე ეძახდნენ მას) წერილი მისწერა ტასო მახაბულას (ვანოს მეუღლეს), ამ უკანასკნელმა იგი მაკო სხვაროვასთან მოაწყო ოჯახში, სცენის სწორუპოვარმა ოსტატმა ქართული თეატრის კორიფეებს გააცნო ნიჭიერი გზგონა და მომავალი დაულოცა.

აკაკი ქუთაისში, რას-კვირგელოა, დისწულის ოჯახში

დადიოდა, აქვე შენიშნა მან „ქრეთვალა ფისუნია“ (ასე მონათლა არეთა). ერთხელ თბილისში მგოსანი იმ წარმოდგენას დასწრებია, რომელშიც არეთა მონაწილეობდა, დაიბრა, შეაქო და გააზნევა დ მწყები მსახიობი, თავაც უთქვამს: „მე-ყოლილი ვარ, რომ ჩემი ანე-

ტას ვაზრდილი, ქართულ სკოლა-ოვნებას გამოადგემა“. ქველ-მოქმედისა და მრეწველის სახლში ხადლობისას დიდი პოეტი სუჭუნელ აკაკი ხოსტარიას სთხოვს, რომ ნიჭიერი ახალგაზრდა მსახიობი არეთა ლოლუა თავის ხარჯზე მოსკოვში სასწავლებლად გააგზავნოს.

ანეტა გიტარაზე მშვენივრად უკრავდა, იმხანად ჩვენი უფროსი პოპულარული ჩონგური ყოფილა. იგი გიტარაზე მებტადრე ბიძამისის ლექსებს ამღერებდა, რითაც ალბათ უმაღლეს ესთეტიკურ ტკობას წაყადვიენებდა მსმენელს. ამბობენ, ეს გულკეთილი ქალი დიდ თანხას ხარჯავდა საქველმოქმედო საქმეებზე, ქუთაისის თითქმის ყველა სასწავლებელში ჰყავდა ობლები, რომლებიც მის ხარჯზე იზრდებოდნენ. ასევე ბევრი სტუდენტი რუსეთში მისი დახმარებით სწავლობდა. სამ-გვიროდ ზოგჯერ მის კარზე თამასუქიანი მევალე გამოჩნდებოდა. ჯანსუღი ხედავდა ამას, მაგ-

რამ საქმეში არ ერეოდა. იგი პატიმრებს ეხმარებოდა და დაწესებულ დღებში სადილს უგზავნიდა. ანეტა ყოველ ზაფხულს ევატორიაში მიემგზავრებოდა სამკურნალოდ. ამ ოჯახს დასწლოებული ყოფილა დანეტას ახლოს იცნობდა ახალ-გაზრდა აკაკი შანიძე (შენდგომში დიდი მეცნიერი). ანეტა დიდი მორწმუნე ქალი ყოფილა. რწმენა დედა ანამ შთაუწერდა ბავშვობიდანვე. შვილებზე მზე და შთვარე ამოსდიოდა. ხომ არ გრძობდა დედას გული, რომ მის ვაჟიცებს დიდი ხნის სიცოცხლე არ ეწერათ, ორივე იმპერიალისტურმა ომმა შეიწერა. ანეტა მალე საზოგადოებაში გაართობით თავს არ იწუხებდა, სძულდა უშინაარსო და ფუსკავატური ყოფა, იქნა მშვიდად თავის ოთახში და წერდა ლექსებს ან თარგმნიდა. იმ პერიოდში მის უთარგმნი. მიუგოს „გამეციტულნი“, რომლის ნაწილებებს არეთას უკითხავდა.

ახლახან ზუგდიდში ჩემს ძველ მეგობარს კუპურ ხუსას ძე დადიანს შეეხვდი. ვიცოდი ანეტა დადეშქელიანი მისი ბაბულის ბიძაშვილი იყო. ერთხელ მოეხირო მის შესახებ. იგი საკუთარი გენეალოგიის კარგი მცოდნე აღმოჩნდა, რაც მთავარია, გავიგე, რომ მის ოჯახში ანეტას ორმოცდაათამდე პირადი წერილი ინახება. უმთა გაუგუზილი, სახალხო განათლების წარჩინებული.

გახსენება

1978 წელს, ახალგაზრდა შურნალისტ მედიკო კეიდიასთან ერთად ერთი მეტად ტკივილიანი ნეკროლოგის შედგენაზე მომიწია მუშაობა: უდროოდ გარდაიცვალა გოგი კვიციანი.

გული სიმწრისგან გვეკუმებოდა, გვიკირდა სიტყვების გამოწახვა, გოგოზე წარსულში წერა. არადა, ვიდაცს ხომ უნდა ეთქვა სათქმელი.

დღემდე არ გვიკრია, რომ ეს ამალეებული, მაღალი წინიბის, მეოცნეე პირივნება ვერ მოესწრო თავისუფლების დღეს, რისთვისაც იწვოდა, იღწვოდა და რისთვისაც დაიფრფლა.

არადა, ეს პირტიტული ბიჭი მისი თაობიდან ერთ-ერთი (თუ არა პირველთაგანი) იყო არა მარტო ზუგდიდელთაგან, არამედ ქართველთა ქვეყანაში საერთოდ, ვინც ეზიარა დედა-საქართველოს დღევანდელი ლიდერისა და მისი სულმნათი, აწგანსვენებული ძმის უწენავს იღებეს.

გოგი კვიციანიზე დიდი გავლენა მოახლანა მშობლების, წინაპრების მაღალმა წინიბრივმა ტრადიციებმა. რაც ფეხი აიდგა, მომსწრე იყო საქართველოს ყველა დროის „მეტრას“. მოაზროვნისა და დიდოსტატის, მისი ოჯახის საამაყო წევრების მომხიბლველი სწაბასისა, რომელიც დაფუძნებული იყო უწენავს ქრისტიანულ მორალზე. გოგი ხარბად იწვოდა ყოველივეს, რაც ასე ჰარბად გადმოიღინებოდა სტუმართა ბავებიდან და ნათელ მირონით ცხებულ უზადო

გნეპალაღი, კეთილყოფილი

ყმაწვილკაცად ფორმირდებოდა, შესაშური სტუმრიანობით, ურთიერთობებით ხარობდა და ლაღებოდა ზუგდიდი, რომელიც, მართალია, მოსახლეობის რიცხოვნებით გაცილებით ჩამორჩებოდა დღევანდელს, მაგრამ ღირსეული (და არა ცალკეული პიროვნებებით მხოლოდ) საგრძნობლად ჰარბობდა ბოლო დროინდელ ჩვენს ქალაქს. ზუგდიდისთვის ყოველთვის იყო დამახასიათებელი ნატიფი კულტურა, არა მარტო ყოფითი სტუმართმოყვარეობიდან გამომდინარე, არამედ საერთო: წინიბრივი, უაქრალური, ხალხური ზემარსტყვიერების, მუერმეტყველების, რანდობის, რომელიც თაობიდან თაობის გადაეცემოდა.

აბა, როგორ შეიძლება არ გავიხსენოთ კაკა შვანია, გვანჯი ჩიქოვანი, კაპიტონ ცანავა, ისაკ ქორთუა, შალვა შენგელი, ალექსანდრე თგუტია და სხვები, (გარდა მშობლებისა და ნათესავ-მოყვარეთა ფართო წრისა) ვისგანაც იწვოდა გოგი იმ საუკეთესო მარცვლებს, რაც გაჩენდა ჩვენს „ადგილის დედას“. მომავალ ინჟინერს, ნატიფ გემოვნების მქონე გოგის გული ყოველთვის „თეთრი ტაძრისკენ“ მოუწვავდა. სმოციანი წლების უნივერსიტეტის სტუდენტებს კარგად გავსოვს მთავარი კორპუსის წინ აშოლტილა ჰ დრები. გოგი ყოველთვის ყველაზე მაღალი ჰად-

რის ქვეშ იდგა, თითქოს მომავლისკენ გასაკეთებელი ნახტომისთვის ემზადებოდა.

ხშირად ნახვით მისთვის დამახასიათებელი სიღინჯით, ასაკისთვის უჩვეულო სიღარბისლით თუ როგორ ესაუბრებოდა მწერლობაზე, თვითონ მოღუქე ყმაწვილი, მეტად ნიჭიერ, არაორდინალურ ლიტერატორს. მთარგმნელს შოთა ჩანტლაძეს. — გახარებულს მოპაუჭრე კოლხის ბიჭის ფართო ერუდიციით. შემდგომ გოგი, ვაგლახ რომ თვითონაც საბედისწერო მომავლისთვის გამზადებული, სიცოცხლის დრჩენელ წლებში არასდროს ივიწყებდა უფროსი მეგობრის სხელს. გიგლა სარიშვილთან, თედო ბეიშვილთან ერთად ხშირად აკითხავდა შოთას ხანდაზმულ დედას...

ფართო იყო გოგი კვიციანელის მეგობართა წრე. თანაკლასელები ოთარ ჩომახია, სოსო ბეგია, დავა მეუნარგია, ბაქია კეილია, გულადი ბარქმიშვილი, ომარ გოგობია, რევაზ და თამაზ კოზმავები და სხვა მრავალი ზუგდიდელი, თბილისელი, თუ არათბილისელი მეგობრები დღემდე ვერ შეგუბიან სიცარიელეს — გამოწვეულს გოგის უდროოდ დაღუპვით. მასში ისინი ხედავდნენ პერსპექტიულ მეცნიერს (საკანდიდატო ნაშრომი მზად ჰქონდა), მწერალს ღვთის მსახურს, ყოველდღეურ მომ-

იზრდებოდა და კეთილშობილების ნაშუშს იძლეოდა. რომელიმე ზუგდიდელი საერთოდ ვინმე თუ შეიძლება იწოდებოდეს თავისუფალი, დამ-

ოუკიდებელი, სუფერენული სახელმწიფოს — საქართველოს ღირსეულ მოქალაქედ, ერთ-ერთი უპირველესი გოგი კვიციანი. ბ. მიქვენიანი.

ბისხენებთ და გული

გ ვ ტ კ ი ვ ა

უკვე გაზაფხული იღვია, დედა. უშენოდ პირველად შეგხვდით ბუნების ზეიმს, უშენოდ პირველად ჩაიცვეს საპატარძლო კაბები ალუჩებმა, პირველად მოიკიდეს ცეცხლი ატმებმა, შენი დაბადების დღეს — 12 მაისს პირველად შეგხვდით უშენოდ. გვაკლიხარ და თითქოს აღარც გვიკრია, რომ აღარა ხარ. თითქოს იმისთვის დაიბადე, რომ შენი ხალხი გულითა და ლამაზი ღიმილით ჩვენი სიცოცხლე გაგემშვენიერებინა და მერე წასულიყავი. სამუდამო, დრმა კრილობად კი დაგვჩინდი გულზე...

მიზანი და საოცნებო ბევრი გქონდა. შეუძლებელსაც შეიძლებდი, რომ დაგცლოდა. ვაი, რომ გზის დასაწყისში შემოგდამდა; ავტოკატასტროფამ დაუსვა წერტილი შენს ლამაზ სიცოცხლეს. მხოლოდ 17 გაზაფხულს მოესწარი, მე-18 კი აგმარ, უშენოდ გავაცილეთ. გახსენებთ და გული გვტოვებ: გახსენებთ თანატოლები ლეო (თამარ) თოდუას. შენი ბატება კი ქედლიდან სევდიანად იღიშება, თითქოს გვერტჩულება: „შესანდობარი დღით ჩემსი...“ ნინო კუბალია.

უკანონო დადგენილება გაუქმებულია

საქართველოს კომპარტიის ზუგდიდის რაიკომის ბიურომ 1988 წლის 19 სექტემბრის დადგენილებით ცეკავშირის ზუგდიდის სარაიონთაშორისო სავაჭრო ბაზის დირექტორი ჰ. გადელია გაათავისუფლა დაკავებული დანამდებობიდან, რის შესახებაც მეიხიველი ინფორმირებული იყო ზუგდიდის საქალაქო და რაიონული გაზეთის მეშვეობით. საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის საკონტროლო კომისიის პრეზიდიუმმა ამასწინათ გააკეთა შემოთაღინებელი დადგენილება ჰ. გადელის შესახებ, როგორც შრომის კანონმდებლობით მიღებული, უკანონო და პარტიის რაიკომის ბიუროს მიერ უფლებამოსილებას გადაშეტებული.

